

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΩΑΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Εἰς ὥρας ποῦ Βουλὴ ἀργεῖ
καὶ ταξειδεύουν ὑπουργοὶ
κι' ὁ ἄναξ πέρνει ζεῖδωρον ἄερα Παρισίων,
βλέπω τὸ πλῆθος τὸ πολὺ
ἐνθουσιῶν νὰ δμιλῇ
περὶ τῶν γυμνασίων
καὶ νὰ θαυμάζῃ στραταρχῶν κινήματα μεγάλα,
μὲ ὅπλα δίχως μπάλα.

Εἰς ἐθνικοὺς περισπασμοὺς,
ἀκούω καὶ χορταίνω,
ἐφ' ἐδρῶν ἐνθουσιασμοῦς·
καὶ θάρρος τοὺς συσταίνω·
θάρρος, νὰ μὴν υποχωροῦν ποτὲ ἀπὸ τῆς μάχης
ποῦ κίνδυνον τοῦ σκοτωμοῦ κανένας τοὺς δὲν θάλλῃ,

Εὖγε τοὺς εἶπα βοὴ παιδιὰ,
καὶ πάντα ἔτοι μὲ καρδιὰ
νὰ κάνετε στρατηγικὸν
νὰ μὴ φοβᾶσθε Ἀδῆ,

μὲ τὸ φαῖ σας τακτικὸν
τὸ γιόμα καὶ τὸ βράδν.
Ἔτσι σᾶς θέλω λέοντας καὶ ἀκλονήτους στύλους
νὰ πολεμᾶτε ψεύτικα οἱ φίλοι μὲ τοὺς φίλους.

Ἐβλεπα π' ἀνεβαίνετε σὲ λόγγους καὶ σὲ θάλας
μὲ πόδι ἀκατάποιο
κι' ἔλεγα μὲ παράπονο,
τὶ κοίμα τᾶναι ψεύτικες τόσες ὥραιες μάχες!
Τὶ κοίμα τόση δύναμις ἀνθρώπων τεραστία
νὰ χάνεται σ' ἀστεῖα!

Ἀλλὰ ἐγὼ μωρὸ Μαρῆ
ποῦν τὸ κεφάλι μου βαρὺ,
τὸ γέρο τὸν πατέρα μου μεγάλως μακαρίζω
ποῦ μ' ἔκαμε μονογενῆ
καὶ σ' ὅ,τι πόλεμος γενῇ
τουφέκι δὲν γνωρίζω!

Ἐχων τῆς γλώσσης τὸ κακὸν
πολλάκις ὕβρεις γυναικῶν
προσδέχομαι γενναίας,
ἀλλ' ὥς υἱὸν μονογενῆ
τὸ στράτευμα μ' εὐγνωμονεῖ
καὶ δὲν μὲ ὕβρισε ποτὲ κανένας δεκανέας.

Μ.— Δὲν ντρέπεσαι μωρὸ δεῖλ', μωρὸ ψωφίμι Γιάννη
νὰ μοῦ τὸ λέει χαροῦμενος πῶς νὰ μὲς δὲν ἀσπάζετ'.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣ4ΥΛΦ20123

Δὲν ντρέπεται νὰ λὲς αὐτὰ μπροστὰ στὰ κυβερνεῖα
τοῦ θριαμβεύοντος στρατοῦ
τοῦ ἐπιμένοντος αὐτοῦ
γὰρ τῇ Μακεδονίᾳ;

×

Πρὸς κυβερνήτας σοβαροὺς
ποῦ τώρα σ' εὐτυχεῖς καιροὺς
μέσα σὲ τόσα ὄνειρα φαντασιώδη πλένε,
αὐτὰ τὰ λόγια γράφουνε; Αὐτὰ τὰ λόγια λένε;
Ρωμῆος ποῦ μέ τὸ κράτος του νὰ μὴν ἐνθουσιάζεται,
εἶσαι ὁ πρῶτος δηλαδὴ ποῦ μοῦ παρουσιάζεται!

×

Μικρὸν νομίζεις γόητρον τοῦ ἔθνους μας θὰ δώκῃ
αὐτὸς ὁ ψευτοπόλεμος τοῦ κόντε Θεοτόκῃ;
Τώρα ποῦ τόσοι θόρυβος μὲ τοὺς Βουλγάρους γίνεται,
καὶ ὁ βεζύρης μαίνεται
κατὰ τοῦ πατριάρχου,
μικρὸν θαρρεῖς τὸ κίνημα τοῦ πρώτου κομματάρχου
ποῦ πομπωδῶς ἐγείραντος συντάγματα μὲ φούρια
γὰρ νὰ προβάρῃ γλήγορα τὰ ὅπλα τὰ καινούργια;

×

Ἀσήμαντον σοῦ φαίνεται
μάχη πλαστή νὰ γένηται
κι' ἐφ' ἑδροὶ νὰ καλοῦνται,
τώρα ποῦ τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους ἀπειλοῦνται;
Τόσα λεφτὰ χαλάσαμε
γὰρ τὴν παράταξί μας,
ἢ λὲς πῶς ἐγελάσαμε
σὰ φίλοι μεταξὺ μας;

×

Ἡ λὲς πῶς ἦτανε κοινὰ
ἐκεῖνα τὰ κινήματα πῶκάμαν τὰ στρατεύματα;
Δὲν ἦσαν μὲν ἀληθινὰ
ἀλλὰ κι' αὐτὰ τὰ ψεύματα
τὴν ἴδια ἔχουνε γὰρ μᾶς μεγάλη σπουδαιότητα
κι' ἐν τῷ προϋπολογισμῷ
θὰ δώσουμε προβιβασμὸ
σὲ κάθε ἱκανότητα!

×

Πάχσαμε σὶς δοκιμὰς
κι' ἡ δόξα ἔμεινε σ' ἐμᾶς.

δὲν ἔφυγε σὰν τότες
ποῦ τὴν ἐπῆραν στὰ φτερὰ ἐπιτελείων κόττες.
Ἡ δόξα ἔμεινε σ' ἐμᾶς καὶ πάντοτε θὰ μένῃ
ἐν ὅσῳ θάναί οἱ ἐχθροὶ ἀπομεμακρυσμένοι!

×

Ὁ Θεοτόκῃς ἄλλαξε! Ὁ πρώην φιλογύνῃς,
ἔγεινε πλέον σοβαρὸς
καὶ στρατηλάτης φοβερὸς
ἀφ' ὅτου συνεστήσαμεν ταμεῖα τῆς ἀμύνης.
Νὰ μὴν τολμήσῃς ἄλλοτε,
τοῦ φόβου σου αἰχμάλωτε,
νὰ πῆς πῶς δὲν θὰ φθάσουμε σιτὴ Θράκῃ καὶ στὸν Αἴμο
τώρα μ' αὐτὰ τὰ θαύματα τὰ ἐν ψευτοπολέμῳ!

×

Ποτὲ ἀπαισιόδοξος δὲν ἐννοῶ νὰ εἶσαι.
Ἀκμάζεις οἰκονομικῶς
καὶ ἤδη στρατιωτικῶς
δὲν κάθεσαι! Κινεῖσαι!
Καὶ νὰ κινεῖσαι χρεωστικῶς
ὥς ὅτου δὲν ἀποκλειστῇς
ἀπὸ κανόνι ἑξαφρο φιλικωτάτου στόλου
ποῦ νὰ σοῦ πῇ » κινούμενε μὴν κουνιστῇς καθόλου!

×

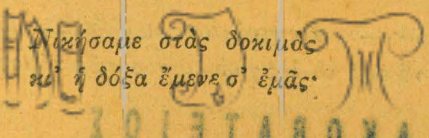
Ὡραία καὶ θαυμάσια
γυνῆκαν τὰ γυμνάσια
κι' ἡ ἐπιθεωρήσεις.
Ὅ,τι κι' ἂν ἔχῃς ἔπρεπε στὸ στόλο νὰ χαρίσῃς
γὰρ νὰ ἐνδυναμώσωμεν τὰ τοῦ στρατοῦ στελέχη
κι' ἐπιτυχίας θαυμαστὰς
σ' αὐτὰς τὰς μάχας τὰς πλαστὰς
τὸ στράτευμα νὰ ἔχῃ.

×

Νᾶσαι ἔρωτος φανατικὸς
καὶ ν' ἀγοράζῃς διαρκῶς
τοῦ στόλου τὰ λαχεῖα,
τώρα ποῦ βλέπεις κίνησιν
καὶ γενικὴν συγκίνησιν
γὰρ τὴν ἐπιτυχία.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ

κι' ἀπὸ φωνῆς ταξιαρχῶν ἀνιήχῃσαν οἱ βράχοι
 κι' ἡ δόξα μᾶς στεφάνωνε σὲ κάθε ψευδομάχη
 καὶ ἄς ἐκφράσωμεν εὐχὰς
 νὰ ἔλθῃ κατεπείγων
 μὲ πλήρεις τὰς ἀποδοχὰς
 βαθμὸς ὑποστρατήγων
 εἰς ὅσους μετὰ χάριτος κατασαγηνευούσης,
 γενναῖα ξίφη σύρουσιν ἐντὸς τῆς πρωτευούσης.

— x x x x —

Η ΠΕΘΑΜΕΝΗ ΕΠΟΧΗ (Στίχοι ποῦ θέλουν προσοχή.)

Οὔτε ζέστη, οὔτε κρύο·
 μέρες ἄνοστες περνοῦν
 ἢ κυρίως δίχως μπρῖο
 στήν πλατεία σιργιανοῦν

Δίχως τσιμουτιά καμμία
 πάνε στὸ Δημοτικό.
 σὰν κατὰ τὴν παροιμία
 νὰ γεννιέται δηλυκό.

Βλέπεις μόνον στὴ σειρά,
 τὰ κατέλ' ἀραδιασμένα
 μὲ τὰ κάτασπρα φτερά,
 χονδρικῶς ἀγορασμένα.

Βλέπεις μόνον στὴ ἀράδα
 καὶ σ' ἀμφότερα τὰ φύλα,
 μελαγχολικὴ ἀσπράδα,
 ζωηρότητας μαυρίλα,

Βλέπεις μία σὰ λελέκι
 βλέπεις ἄλλη κουφετάκι,
 καὶ τὸ φαντεῖ γελέκι
 τοῦ κυρίου Καριωτάκη.

Βλέπεις ὅλα τὰ πρωτεῖα
 τῆς θαλλούσης καλλονῆς
 καὶ τὰ ἐν ἀποστρατεῖα
 δρῶντα μετ' ἐπιμονῆς.

Βλέπεις πάντα σι' ἀγκωνόρι
 ποῦ τὸ πάνεμο κρατεῖ,
 τὸ Νομάρχη ποῦ φουμάρει,
 τὸ Λυγρὸ ποῦ συζητεῖ.

Βλέπεις ἄλλους ποῦ τρέχει
 κι' ἄλλη τιὰρα ποῦ προσέχει

σιγαλὰ νὰ περπατῇ
 κι' ἐννοεῖτε τὸ γιατί.

Βλέπεις δείγματα φιλίας
 ἀπὸ τὰ συνειδισμένα·
 βλέπεις τῆς ὑπαλληλίας
 τὰ φωνὰ τὰ λερωμένα,

Βλέπεις μάτια, βλέπεις φρύδια,
 νὰ λατρεύης, ν' ἀγαπᾷς,
 καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ἴδια
 ποῦ τὰ βλέπεις ὅπου πᾶς !

Ἐποχὴ νεκρὰ διαβαίνει·
 οὔτε ψύλλος δὲν σαρτένει·
 καὶ νεκρὰ, περνᾷ τὸν δρόμον
 κι' ἡ τριάς τῶν κληρονόμων.

Οὔτε ζέστη, οὔτε κρύο.
 Τὶ ἀνία ἐν τῷ βίῳ !
 Μέσ' τῆς μούχλας τὸ ποτάμι
 ἕνας Γρήγας τὶ νὰ κάμῃ ;

Φλάκ-Φλούκ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΚΕΤΟΣ

Μετὰ βαθείας καὶ εἰλικρινοῦς θλίψεως ἀναγγέλω διὰ τῆς
 ἐφημερίδος μου εἰς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ συμπολίτῃ, τὸν θάνα-
 νατον τοῦ διαπρεποῦς δικηγόρου Θεοδώρου Μαρκέτου, ἐπι-
 συμβάντα ἐξ' ἀκαριαίου καρδιακοῦ παθήματος τὴν νύκτα τῆς
 παρελθοῦσης Κυριακῆς.

Ἡ ἀπώλεια τοιοῦτου ἀνθρώπου δὲν κατέθλιψε μόνον τὸν
 ἀτυχῇ κύκλον τῆς οἰκογενείας του, ἀλλ' ἅπασαν τὴν πό-
 λιν, ἅπαντα τὸν Νομὸν ἐν ᾧ τὸ ὄνομά του τὸ ἀγαπητὸν
 ἐγνωρίζετο καὶ ἐξετιμᾶτο.

Ὑψηλότης τὴν πατρίδα του ὡς βουλευτῆς καὶ ὡς πρόε-
 δρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀπέδειξε εὐθυκρισίαν
 καὶ ἀκεραιότητα χαρακτῆρος πανθομολογουμένη καὶ οὐχὶ
 κοινὴν.

Ἡ ἀλήθεια, ἡ τιμότης καὶ ἡ ἀφιλονέουσα, ἦσαν αἱ
 τρεῖς ἀχώριστοι βοηθοὶ του ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλ-
 ματός του.

Ἐξ ὀφειλομένου δὲ καθήκοντος, ὁλόκληρος ἡ κοινωνία
 τοῦ Ἀργοστολίου ἔκλανε, παρακολουθοῦσα τὴν κηδείαν
 ἐνὸς ἐμβριθοῦς ἐπιστατήμονος, ἐνὸς τιμίου ἀνδρός, ἐνὸς τῶν
 ἐπιλέκτων μελῶν τῆς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 Τ. ΜΟΛΦΕΤΑΣ.
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ

1. Σάν έρχεται κανένας από τήν ξενιτιά
καί νά φορή καινόργια καπέλο καί σκουτιά
καί μιὰ χρυσή καδίνα απ' ὄξου κρεμαστή,
τον τριγυρίζουν ὅλοι οἱ φίλοι κι' οἱ γνωστοί
καί πρώτη τους κουβέντα λένε τ' ὁμογενῆ,
πῶς πρέπει εὐεργέτης στόν τόπο νά φανῇ
καί γιά τή λεβεντιά του τήν τόσο ζηλευτή,
ἀλλοιῶς νά μήν τὸ κάμη παρὰ νά παντρευτῇ,
μ' ἓνα κορίτσι ντόπιο καλόκαρδο κι' ἀγνό
πῶχει κι' ἀλεστιμέντο ἀπὸ πανί λινό.

Κι' ἐκεῖνος τὸ μουστάκι χαϊδεύει τὸ στριφτό,
καί μὲ μεγάλη πόζα τοὺς λέει «Θά σκεφτῶ!»

2 Σάν έρχεται κανένας από τήν ξενιτιά,
μὲ μιὰ παλιοκασέλα καί μὲ παλιὰ σκουτιά,
καί μὲ λιανὰ ποδάρια ὡς εἶδος παλουκιοῦ
καί μ' ἔξη νταμιτζάνες νερό τοῦ Λουτρακιοῦ,
κανέναν δὲν βλέπει ἀφ' τὸ συμπεθεριό
παρὰ κινάει μόνος καί πάει σὸ χωριό,
καί λέει δρόμο, δρόμο « γιὰτὶ νά μὴ σκεφτῶ
καλλιτέρα λιγάκι προτοῦ νά παντρευτῶ!»

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πολυκλαύστου Θεοδώρου Μαρκετοῦ,
τὸ νέον δημοτικὸν συμβούλιον συνελθὼν ἀμέσως ἐξέδωκε τὸ
σχετικὸν τιμητικὸν ψήφισμα δι' οὗ ἡ κηδεία ἐγένετο δημοτι-
κῇ δαπάνῃ.

— Ἐπὶ τοῦ σωροῦ κατετέθησαν ὁκτὼ στέφανοι· τοῦ Δή-
μου Κρανίων, τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου Κρανίων, τοῦ Σπ.
Κοσμετάτου δημαρχοῦ, τῶν συναδέλφων τοῦ δικηγόρων, τῆς
Φιλαρμονικῆς Σχολῆς, τῆς Λέσχης Κεφαλληνίας, τοῦ Ἰωάν-
νου Τούλ καὶ Διονυσίου Βενδῶρου ὅστις καὶ προσεφώνησε δι'
ὀλίγων τὸν νεκρὸν ἐν ψυχικῇ συντριβῇ, τυχχάνων ἀδελφι-
κὸς αὐτοῦ φίλος.

Ὁ ἐφεδρὸς Σπυρίδων Μεταξῆς Ἀρμόδευς μᾶς παρεκά-
λεσε νὰ εὐχαριστήσωμεν δημοσίᾳ ἐκ μέρους τοῦ τὸν κ. Π.
Γιάνναρον συνταγματάρχην ὅστις ἐν καταλλήλῳ προσλαλιᾷ
ἔφη ἐν Κερκύρᾳ τὰ γενναῖα τῶν Κεφαλλήνων φρονήματα
καὶ τοὺς λοχαγοὺς κ. κ. Ν. Σπυράκον καὶ Θ. Κοντομίχαλον,
οἵ τας ἐν τῷ πατρικίᾳ ὑπὲρ τῶν Κεφαλλήνων ἐφεδρῶν
φροντίδας τῶν.

Ὁ ἴδιος μᾶς διαβεβαίωσεν, ὅτι ἡ δωρεὰ τὴν ὁποίαν
ἔλαβαν οἱ ἐφεδρὸς Κεφαλλῆνες ἀφήσαντες τὰς ἀσκαριείας τῶν
ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου τῆς ἀμύνης, ἐγένετο αὐθορμήτως ἐξ' αὐ-
τῶν καὶ οὐχὶ τῇ ὑποκινήσει τῶν ἀξιωματικῶν τῶν.

— Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι οἱ ἐκ τῆς πατρίδος ἐφεδρὸς ἀ-
φῆκαν λαμπρὰς ἐντυπώσεις ἐν Κερκύρᾳ.

— Πρὶν ἢ ἀναχωρήσουσι ἐκεῖθεν, μετέβησαν ἐν σώματι
εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ ἀφιέρωσαν ἑα παμ-
μέγιστον κερί ἀξίας 150 δραχμῶν ἐφ' οὗ χρυσαῖς γράμμασιν
ἔγραψαν » οἱ Κεφαλλῆνες ἐφεδρὸς τοῦ 1907. »

— Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ
συμπολίτας μᾶς ἐρχομένους νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐδῶ.

— Δὲν θὰ παύσωμεν συνιστῶντες εἰς πατριώτας διαμέ-
νοντας ἐν τῇ ξενίᾳ καὶ ἐπανερχομένους εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς
τόπον διαμονῆς τὸ Ἀργυστόλιον μᾶς.

— Δὲν ἔχει μὲν τὴν τύβην τῶν μεγαλειόpoleων, ἀλλ'
ἔχει τὴν ἠθικὴν ἡμερίαν πρωτεύουσας ἐπαρχιακῆς πόλεως
πληρώσεως ὅλας τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας.

— Εἶναι πόλις χαρίεσσα διότι εἶναι δένδροφυτευμένη,
εὐάερος, καθαρὰ.

— Κεφαλλῆνες μὴ ξεχάnete τὸ Ἀργυστόλιον σας!

— Ἀφίκετο καὶ διαμένει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον « Κεφαλλη-
νία » ὁ γνωστὸς ἐνταῦθα χοροδότης καὶ διορθωτὴς κλειδο-
κυμβάλων κ. Ἀλ. Μίργκαν.

— Ὁ Ἑργατικὸς Σύνδεσμος τὸ σωματεῖον αὐτὸ τὸ ὁ-
ποῖον τιμᾷ τὸν τόπον ἐργαζόμενον δραστηρίως διὰ τὴν ὑποσ-
τήποτε ἀνακούφισιν τῶν ἀπόρων συμπολιτῶν μᾶς, ἰδρὺς
προσεχῶς ἐπαγγελματικὴν σχολὴν ἐν ἣ θὰ διδάσκωνται καὶ θὰ
ἐργάζονται ἄποροι γυναῖκες.

— Προχθὲς συνελθόντα ἡ ἐπιτροπὴ αὐτοῦ, ἀπεφάσισε
διὰ πλειψηφίας νὰ προσληφθῇ ὡς διευθύντρια διὰ τὴν σχο-
λὴν, ἡ ἐν Ἀθῆναις διαμένουσα κόρη τοῦ συμπολίτου μᾶς
καὶ βιομηχάνου κ. Γερασίμου Λευκαδίτου, κατέχουσα ὅλα τὰ
προσόντα διὰ τὴν θέσιν αὐτὴν δι' ἣ καὶ συγχαίρομεθα τὴν
ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴν τῆς.

— Ἐν καιρῷ τῷ δέοντι θὰ προσληφθῶσιν βεβαίως καὶ
ἄλλαι διδάσκαλισσαι.

Συντετριμμένοι ἐκ τοῦ πλήξαντος ἡμᾶς δυστυχήματος
καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐδχαριστήσωμεν ἰδιαίτερος ἓνα ἐ-
καστον ἐκ τῶν ἀξιοτίμων ἡμῶν συμπολιτῶν τῶν ἐκδηλω-
σάντων τὴν λύπην αὐτῶν ἐπὶ τῇ δεινῇ ἀπωλείᾳ τοῦ φιλά-
του ἡμῶν Θεοδώρου, ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχα-
ριστίας πρὸς πάντας τοὺς μετασχόντας τοῦ βαθυτάτου ἡ-
μῶν πένθους.

Ἡ οἰκογένεια

ΜΑΡΚΕΤΟΥ

Ἡ οἰκογένεια

ΣΤΙΒΑ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβαστοῦ κοινοῦ, ὅτι ἡ
ἄριστος καὶ προσεκτικὴ μαῖα κυρία Ἀφροδίτη Γα-
λιατσάτου διπλωματοῦχος τοῦ Μαιευτηρίου Ἀθηνῶν
καὶ ὡς ὁμολογοῦν οἱ πλείους τῶν ἰατρῶν τελεία
εἰς τὸ ἔργον τῆς, ἀπεκατεστάθη ἐνταῦθα κατοικοῦσα
ἐν ὁδῷ Πλάσης ἐναντὶ οἰκίας Στίβα.

ΤΥΠΟΙΣ « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.